

Η ΛΥΓΕΡΗ

Α'.

Ἡ κυρά Παγῶνα.

— Φεύγα, ρουσούμπελη· σὲ κυνηγᾷ ἡ φωτιά, τὸ στουρνάρι καὶ ὁ πυριόβολος· — σύρε 'ς τ' ἄγρια ὄρη 'ς τ' ἄγρια βουνά! . . .

Ἡ Κυρά Παγῶνα, ὀρθία πλησίον ἐνὸς παρα-

πυρὰν διὰ τοῦ δισκελοῦς χάλυβος καὶ τοῦ πυρολίθου, ἐξῆγε πλῆθος σπινθήρων, θέλουσα δι' αὐτῶν καὶ τῶν ἐξορκισμῶν της ν' ἀποδιώξῃ τὸ πάθημα.

Ἡ Κυρά Παγῶνα ἦτο γνωστὴ καθ' ὅλον τὸν δῆμον Μυρτουντίων καὶ ἀπώτερον ἀκόμη ὡς

ΡΩΜΑΙΑ ΚΟΡΗ

Εἰκὼν Τόμδα

θύρου τοῦ χαμηλοῦ οἰκίσκου της, κύπτουσα ἐπὶ τῆς χειρὸς μεσοκόπου ἀνδρός, ἐπανελέγε διὰ σιγηλῆς ἀλλ' ἐπιτακτικῆς φωνῆς :

— Φεύγα, ρουσούμπελη· σὲ κυνηγᾷ ἡ φωτιά, τὸ στουρνάρι καὶ ὁ πυριόβολος· — σύρε 'ς τ' ἄγρια ὄρη, 'ς τ' ἄγρια βουνά! . . .

Καὶ τσάκ, τσάκ, ὥσῃ προσεπάθει ν' ἀνάψῃ

γόησσα διαφόρων ἀσθενειῶν. Ἡ γόησσα εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη εἰς τὰ χωρία, ὅπως καὶ ὁ πάρεδρος, καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῆς πολὺ προσοδοφόρον. Ὅθεν δὲν λείπουν ἀπὸ κάθε χωρίου μία ἢ καὶ πλείοτεροι τοιαῦται. Ἀλλ' ἡ ἐβδομηκοντοῦτις γράϊα ὑπερεῖχεν ὅλας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν γοήτρων της καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν γνώ-